

РЕШЕНИЕ

№ 8832

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **13195** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и от АПК, образувано по жалба от И. О. Л. от [населено място],[жк][жилищен адрес] , срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/2025 от 06.11.2025г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., потв. с Решение № 22-РД- 06-0132 от 28.11.2025г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане- С. град, с която заповед е отказано отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2025/2026г.

В жалбата се твърди, че оспорения ИАА е незаконосъобразен.Посочва се, че жалбоподателката е в трудоспособна възраст, безработна, с изчерпано право на обезщетение за безработица, родител, отглеждащ сам двете си малолетни деца.Посочва се, че съгласно чл. 1, ал.2, т.1 от Закона за социално подпомагане негова основна цел е подпомагане на гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволяват своите основни жизнени потребности. Счита, че жалбоподателката и нейното семейство отговорят на този критерий- тъй като нямат достатъчно средства, нуждите си включително за отопление.Чл. 1 ал.3 от ЗСП изисква индивидуален подход и оценка на всяка конкретна ситуация, който в случая не е бил приложен. Счита се, че включването на изтекли доходи, които жалбоподателката вече не получавала, и на целевите помощи на децата ѝ, създава изкуствено завишен доход и лишава жалбоподателката и семейството ѝ от реална подкрепа, каквато е основната цел на закона. Позовава се и на разпоредбата на чл. 51 ал.1 от Конституцията, съгласно която гражданите имат право на социално подпомагане.Иска се отмяна на Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/2025 от 06.11.2025г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л..

В с.з. жалбоподателката, редовно и своевременно призована, не се явява.Представява се от

назначения от съда адв. Д. В., вписана под № 8462 в НРПП, която поддържа жалбата по изложените в същата съображения.Иска се отмяна на Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/2025 от 06.11.2025г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., с твърдения за незаконосъобразност.

Ответникът- Директор на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., се представлява от юрк.С., който оспорва жалбата, като счита че с оспорената заповед в съответствие с приложимата нормативна уредба, правилно и законосъобразно е отказано отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2025/2026г.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 81-ви състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/2025 от 06.11.2025г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л. е издадена на основание чл. 4, ал. 4 във вр. с чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 3 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление и с нея е отказано отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон. В същата се съдържа социалния доклад, съдържащ мотивирано предложение за отказ на исканата целева помощ.

От материалите по административната преписка се установява, че на 27.10.2025г. И. О. Л., чрез ССЕВ, е подала в дирекция „Социално подпомагане“- Л., [населено място], Заявление-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия по реда на Наредба №РД-07-5/2008 г. на министъра на труда и социалната политика. Заявлението-декларация е регистрирано с вх. №ЗСП/Д-С-ЛЮ/2005 от 27.10.2025 г. Съгласно заявлението-декларация, И. Л. е в трудоспособна възраст, живее с двете си деца.Към административната преписка се съдържат Удостоверение с изх. №5 от 02.10.2025 г., издадено от ДГ 200 „Цветен рай" за получени от И. Л. брутни доходи от трудова дейност и Справка за осигурителен доход, издадена от Национална агенция за приходите.Във връзка с депозираното заявление-декларация от 27.10.2025 г. е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните със социалната анкета обстоятелства. В социалния доклад /л.88/ е отразено, че жалбоподателката Л. е в трудоспособна възраст, семейно положение-отговаря на декларираното в заявлението- декларация/ неомъжена/ безработна с регистрация в дирекция „Бюро по труда" с право на обезщетение. На настоящия адрес живее с двете си деца М. и Д.. В социалния доклад е посочено, че И. О. Л. през предходните шест месеца преди подаване на заявлението-декларация /от месец април 2025 г. до месец септември 2025 г. включително/ има доход, в размер на общо 6445,03 лева, формиран от получени брутно трудово възнаграждение / 4993, 03 лв./, обезщетение за безработица/792 лв./ и месечна помощ за отглеждане на дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, отпусната по реда на чл. 7 от Закона за семейни помощи за деца - за двете деца /660 лв./ След определяне на диференцираният доход за отопление и изчисляване на средномесечният доход на семейството, получен през предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация, е направена преценка, че средномесечният доход на г-жа И. О. Л. в размер на 1074,17 лева, надвишава диференцирания доход за отопление в размер на 842,16 лева. В тази връзка е изготвено предложение целевата помощ за отопление да бъде отказана, тъй като И. Л. не отговаря на условията чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, поради това, че средномесечният й доход за предходните шест месеца, е по-висок от определения диференциран доход за отопление. Въз основа на социалния доклад и

направеното в него предложение, със Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЮ/2005 от 06.11.2025 г. на за директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., на И. О. Л. е отказана целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2025/2026 г. по съображения, че на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД- 07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика - средномесечният доход на лицето/семейството за предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация, е по-висок от определения диференциран доход за отопление”.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 5 от ЗСП заповедта подлежи на оспорване първо по административен ред пред по-горестоящия административен орган, който в случая е Директорът на Регионална дирекция "Социално подпомагане" С.-град по реда на АПК. В ал. 6 от цитираната разпоредба е предвидено когато директорът на регионалната дирекция "Социално подпомагане" не се е произнесъл по жалбата или я е отхвърлил, както е в случая, заповедта може да се обжалва пред съответния административен съд по реда на АПК. Решението на административния съд е окончателно. В съдебната практика е безспорно положението, че осъщественият по пътя на административното обжалване контрол върху акта, когато в резултат на него жалбата е отхвърлена, респ. административният акт е потвърден, не създава никакво ново правно положение, а само повтаря вече разпореденото с обжалвания акт. Поради това оспорването пред съда на решението на горестоящия административен орган не би довело до търсената от адресата на акта защита. Именно поради това и разпоредбата на чл. 98, ал. 2, изр. второ от АПК предвижда, че ако при административното обжалване жалбата или протестът са отхвърлени, на оспорване пред съда подлежи първоначалният административен акт. В същия смисъл е разпоредбата на чл.13, ал.6 от ЗСП. В контекста на изложеното, заповедта е оспорена по административен ред пред по-горестоящия административен орган, като с Решение № 22-РД-06-0132/28.11.2025г. Директорът на Регионална дирекция за социално подпомагане- С. град е отхвърлил жалбата на И. О. Л. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/2025 от 06.11.2025г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., и срещу така потвърдената заповед е постъпила жалба до АССГ с искане за отмяна на заповедта на Директора на ДСП-Л..

По делото са приети документите от административната преписка и представените от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице като адресат на ИАА, което има правен интерес от оспорване като неблагоприятно засегнато от акта, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Контролът за законосъобразност по чл. 168 АПК не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а съдът е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л. и същата е валиден акт. Оспорената заповед е постановена в писмена форма. Мотиви се съдържат както в самото решение, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка. Не е необходимо мотивите да съвпадат по време издаването на административния акт, съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ- „ Възможно е - мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт“. Следователно мотивите на издателя на административния акт, с оглед на които се извършва упражнявания от съда контрол за законосъобразност следва да бъдат инкорпорирани в самия акт като изрично се посочат в него или съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ се приобщат други документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни или

подчинени на издателя на акта длъжностни лица или органи. В случай е налице такава препратка включително към цитирания във фактологията социален доклад, съдържащ мотивирано предложение за отказ на целева помощ което е допустима препратка в съответствие с ТР №16/1975 г. на ВС.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазено е изискването на чл. 4 ал. 3 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика/ Наредбата/, съгласно която разпоредба в срок до 20 дни от подаване на заявление-декларацията социален работник в съответствие с изискванията на чл. 27 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане извършва социална анкета и посещение по настоящия адрес, посочен в заявлението, и изготвя социален доклад, съдържащ мотивирано предложение за отпускане или отказ на целева помощ / в случая за отказ/.

Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/2025 от 06.11.2025г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“- Л. е материално законосъобразен индивидуален административен акт. Съображенията са следните:

Относно позоваването от жалбоподателката на Конституцията, следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 51, ал. 1 от Конституцията прогласява като основно право на гражданите правото на обществено осигуряване и социално подпомагане, без обаче да указва реда, начина, принципите и системата за неговото осъществяване и практическо прилагане. За реализиране на това, по своята същност, социално право трябва да се погрижи държавата. То е нейно задължение, което се предопределя и от преамбюла на Конституцията, където е обявена за "социална държава". Тя трябва да предприеме и извърши необходимите действия за създаване на нормативна система за обществено осигуряване. Тъй като нормативният акт трябва да урежда основни обществени отношения във връзка с прилагането на прогласено от Конституцията основно право на гражданите, не може да има съмнение, че този нормативен акт трябва да бъде закон. В тази връзка Законът за социално подпомагане урежда обществените отношения, свързани с гарантирането на правото на гражданите в Република България на социално подпомагане чрез социални помощи. Съгласно чл. 12, ал. 4 от Закона за социално подпомагане, условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи следва да се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика. В тази връзка приложимите условия и ред за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на Министъра на труда и социалната политика/ Наредбата/. Съгласно чл. 2, ал. 1 от цитираната наредба, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференцирания доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/. Съгласно легалната дефиниция по §3 от ДР Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008г. "диференциран доход за отопление" е индивидуалната граница за достъп до целева помощ за отопление за всяко лице съобразно групата, в която попада, определена по реда на чл. 2, ал. 4. По силата на чл. 2, ал. 4 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, диференцираният доход за отопление се определя от основата за подпомагане, чийто месечен размер е 30 процента от линията на бедност за съответната година, коригирана със съответния процент за групата, към която принадлежи лицето. С Постановление на Министерски съвет №328 от 30.09.2024г., обнародвано Държавен вестник, бр. 84 от 04.10.2024 г., е Министерският съвет на РБ е определил размерът на линията на бедност за страната за 2025 г. От

01. 01.2025 г. размерът на линията на бедност е 638,00 лева/ относим към датата на ИАА/.Основата за подпомагане е 30 процента от линията на бедност за съответната година /за 2025г. - 638,00 лева x 30% = 191,40 лева/.В разпоредбата на чл. 2, ал. 4, т. 3 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на Министъра на труда и социалната политика е посочено, че за дете до 18-годишна възраст, а ако учи - до придобиване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, диференцираният доход за отопление се определя от основата за подпомагане, чийто месечен размер е 30 процента от линията на бедност за съответната година (за 2025 г. - 638,00 лева x 30% = 191,40 лева), коригирана със 130 процента.Съгласно чл. 2, ал. 4, т. 5 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на Министъра на труда и социалната политика, за родител, отглеждащ сам дете/деца до 18-годишна възраст, а ако учи - до придобиване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, диференцираният доход за отопление се определя от основата за подпомагане, чийто месечен размер е 30 процента от линията на бедност за съответната година (за 2025 г. - 638,00 лева x 30% = 191,40 лева), коригирана със 180 процента.Съобразно чл. 2, ал. 7 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г., доходите се декларират за месеца, през който са получени, независимо за кой период се отнасят.Съгласно §1 от ДР на Наредба №РД-07-5 при прилагане на наредбата се спазва § 1 от допълнителната разпоредба на ППЗСП, като освен посочените в т. 10 доходи, за целите на тази наредба не се счита за доход месечните помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане по чл. 8д от Закона за семейни помощи за деца. Според §1, ал. 1, т. 9, букви „а“, „и“ и „м“ от Допълнителните разпоредби на ППЗСП, "Доходи" за отпускане на социални помощи по реда на този правилник са всички брутни приходи, произхождащи от: трудова дейност/ буква а;/обезщетения и помощи/ буква и;/ еднократни и месечни помощи, средства и добавки за деца/буква и/. В тази връзка, в съответствие с действащата и приложима нормативна уредба, е преценено от административния орган, че през предходните шест месеца преди подаване на заявлението-декларация /от месец април 2025 г. до месец септември 2025 г. включително/ жалбоподателката има доход, в размер на общо 6445,03 лева, формиран от получени : брутно трудово възнаграждение / 4993, 03 лв./, обезщетение за безработица/792 лв./ и месечна помощ за отглеждане на дете до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, отпусната по реда на чл. 7 от Закона за семейни помощи за деца - за две деца /660 лв./ Съгласно легалната дефиниция по §1, ал. 1, т. 3 от ДР на ППЗСП, "родител, отглеждащ сам дете/деца" е лице, което поради вдовство, развод или неключен граждански брак отглежда сам деца до 18-годишна възраст, както и навършилите пълнолетие лица, в случай че продължават да учат, до придобиване на средно образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст. В случая правилно административният орган е преценил, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г., тъй като средномесечният доход на жалбоподателката Л. за предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация, в размер на 1074,17 лева, надвишава определения диференциран доход за отопление, който е в размер на 842,16 лева. В конкретния случай диференцираният доход за отопление е в размер на 842,16 лева и е определен съгласно чл. 2, ал. 4, т. 3 и т. 5 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г., съответно за две деца до 18-годишна възраст, а ако учат - до придобиване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст и за родител, отглеждащ сам дете/деца до 18-годишна възраст, а ако учи - до придобиване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст - 130% x 191,40 лева + 130% x 191,40 лева/ за децата/ + 180% x 191,40 лева/ за родителя/ = 842,16 лева. Доходът на И. Л. за предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация /от месец април 2025 г. до месец септември 2025 г. вкл./ е образуван от получени от нея брутни приходи,

произхождащи от брутно трудово възнаграждение в размер на общо 4993,03 лева, обезщетение за безработица в размер на общо 792,00 лева и месечна помощ за отглеждане на две деца до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, отпусната по реда на чл. 7 от Закона за семейните помощи за деца в размер на общо 660,00 лева. Средномесечният доход на жалбоподателката Л. за предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е в размер на 1074,17 лева /сумата 6445,03 лева разделена на 6 /месеца/ = 1074,17 лева/. От изложеното е видно, че средномесечният доход /1074,17 лева/ на жалбоподателката за предходните шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация, е по-висок от определения диференциран доход за отопление/ 842,16 лева/.

Въз основа на изложеното се приема, че оспорената Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/2025 от 06.11.2025г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., потвърдена с Решение № 22-РД- 06-0132 от 28.11.2025г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане- С. град, с която е отказано отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2025/2026г., е издадена от компетентен орган, при спазване на установената форма и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като при издаването ѝ са спазени материалноправните разпоредби и е в съответствие с целта на закона. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. О. Л., срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/2025 от 06.11.2025г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., потвърдена с Решение № 22-РД- 06-0132 от 28.11.2025г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане- С. град, с която заповед е отказано отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2025/2026г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, по аргумент на чл. 13, ал. 6, изр. последно от ЗСП.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: